

nedsætter udvalg, hvis formål er at undersøge den type opgaver.

Formanden:

Så er det hr. Ole Stavad som medspørger.

Ole Stavad (S):

Jeg er som udgangspunkt enig med skatteministeren i, at der er et område her, hvor der virkelig er behov for, at man får et udredningsarbejde gennemført. Derfor er jeg også så beskæmmet over, at ministeren, som han selv formulerede det, har gjort sig umage for at sammensætte en bred kreds af interesser.

Jeg mener, at det er os, der er herinde, der er valgt til at varetage nogle forskellige holdninger og synspunkter og dermed også forskellige interesser. Det, vi har brug for, er vel at få en nøgtern gennemgang – fagligt, sagligt – af konsekvenserne af de forskellige regler. Og det er lige nøjagtig det, som vi risikerer ikke at få, fordi skatteministeren har fyldt sit udvalg op med forskellige interesser – det, som statsministeren nok ville have kaldt for smagsdommere.

Jeg havde sådan håbet på – og det ved skatteministeren godt, for det har jeg anbefalet ham – at skatteministeren ville have nedsat et udvalg, der netop havde uvildige folk siddende til at aflevere et stykke fagligt arbejde til os. Hvorfor har skatteministeren valgt den anden metode?

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Man kan altid overveje: Skal vi lave et udvalg bestående af mennesker, som er helt uvildige i en sag, eller skal vi lave et udvalg, som er afbalanceret med nogle, der har synspunkter på den ene side, og nogle, der har synspunkter på den anden side, plus en midtergruppe, som i det her tilfælde er meget, meget stor? Det er selvfølgelig en afvejning.

Når vi er landet på den sidste løsning, er det, fordi Danmark altså er et lille land med få eksperter på det her meget, meget komplicerede område. Og hvis man skal finde en halv snes personer, som er uvildige, som hr. Stavad nævnte det, så tror jeg faktisk, at det ville være lidt vanskeligt. Men det kan man selvfølgelig altid have en forskellig opfattelse af.

Vi har altså valgt den anden model, hvor vi siger: O.k., vi har en række uvildige personer, det er langt flertallet i den her gruppe, og så har vi altså nogle, der repræsenterer det ene synspunkt, og nogle, der repræsenterer det andet synspunkt.

Ole Stavad (S):

I den her sag – vi kan godt finde andre områder, hvor det kunne være rigtigt, at man også havde interesser blandet ind – men i den her sag, er det, vi mest af alt har behov for, at få et sagligt input til overhovedet at gennemskue det, som ministeren har ret i at omtale som meget vanskelige regler, og specielt når vi har regler, der spiller sammen hen over landegrænserne.

Men problemet synes jeg er, at ministeren jo netop i det udvalg har udpeget nogle folk – og ikke et ondt ord i forhold til dem som personer – som er sat til at varetage nogle bestemte interesser, har fundet folk også ude i konkrete virksomheder, som har meget, meget, meget stærke interesser i, hvordan de her regler bliver, sådan at man risikerer, at kræfterne i stor udstrækning vil blive brugt på positionskampe, og at vi aldrig får det saglige input til den lovgivning, vi har ansvaret for.

Så mener jeg faktisk, at vi har god erfaring for, at vi er ret gode til at afveje nogle interesser; det er ikke altid, vi bliver enige, men det er i hvert fald sådan, at de forskellige interesser kommer til udtryk, når det ender i Folketinget.

Derfor vil jeg godt opfordre skatteministeren til at overveje, selv om det er i sidste øjeblik, om ikke han skulle sørge for, at vi får et ordentligt arbejde i stedet for noget, der bare er synspunkter.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg har sådan set ikke meget mere at føje til den argumentation, jeg allerede har nævnt. Jeg er glad for hr. Ole Stavads bemærkninger om, at det ikke går på personerne som sådan, det synes jeg er glædeligt, men mere på princippet om, hvorvidt man skulle have f.eks. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd med og virksomhedsrepræsentanter med.

Kl. 13.45

Det er jo en diskussion, som man kan føre, og det er et valg, man kan træffe. Vi har altså valgt at tage de to synspunkter med i udvalget, men samtidig, og det understreger jeg, er udvalgets store bredde jo iøjnefaldende. Der er en lang række personer med. Jeg tror, der sidder tre eller fire professorer. Der sidder altså en række personer, som sidder der ud fra deres rent faglige interesse.

Formanden:

Så er det hr. Jens Peter Verner sen for et sidste spørgsmål.